

West of Eden – göteborgsbandet som spelar irländskt så att till och med irländarna vässar öronen.

fötterna

dålig. "Rollercaster" har sålt uppåt 3 000 ex på ett halvår och bandet har hunnit med 40 spelningar sedan årsskiftet. Lyssnarna faller för Jenny Schaub klara, säkra stämman som framför maken Martins lyriskt eleganta melodier på ett smärtsamt vackert sätt.

Nästan ... alltför vackert?

Jenny Schaub verkar lite stött när ämnet kommer på tal. Men

hon är trött också. Gruppen klev upp halv fyra denna jultisdag för att framföra två låtar i TV4:s nyhetsmorgon. De reste sedan från Stockholm ned till västkusten för att spela i en fullsatt Öckerö kyrka. Besökarna har rullat ned för backen, nöjda, hem till sitt, när paret Schaub slår sig ner i församlingshemmet för en pratstund.

– Det finns en attityd bland

musiker att musik inte får låta för vackert. Jag tror inte att folk i allmänhet håller med om det, säger hon.

– Många har svårt för musiker. Själv har jag inte alls det problemet.

Abba inte fel

En tysk recensent gissade att ABBA skulle ha låtit ungefär som West of Eden om Björn och Benny hade inkluderat keltisk känsla i sin musik. Han träffade rätt. Jenny lyssnade jämt på ABBA som ung.

Martin Schaub är också glad över omdömet.

– Vi försöker göra ett gott hantverk. Vår musik är inte groovebaserad, utan melodi- och textbaserad. Det är klart att det ska svänga, men det är inte där vår tyngdpunkt ligger.

Nya kompositioner är det Martin allra helst lägger energi på.

– Det blir väl ett par låtar i veckan, säger han.

– Fragment menar du, inflikar Jenny.

– Bara för att du inte orkar skriva texter till dem, ja, retas Martin, som trakterar såväl keyboard som akustisk gitarr och mandolin.

Frälsta i Dublin

Han har gott påbrå. Pappa Gerard är professor på musikhögskolan och flöjtist i Göteborgs symfoniker. Martin har själv arrangerat för symfoniorkestern och sjungit i kören Amanda. På skolan träffade han Jenny, liksom resten av bandet: David Ekh, gitarr, Tobias Edvardson, fiol, Ola Karlevo, trummor och Lars Borg, bas.

Pop har de gemensamt. Men varifrån kommer det keltiska?

Från en skolresa till Dublin 1992. Martin och Jenny blev överförtjusta i det melodiösa keltiska tonspråket, soundet,